

Matei VIȘNIEC (1956)

EL VELERO (1984)

El velero se hunde despacio decíamos nosotros

y qué si se hunde el velero y aún
decíamos todo velero se hunde
un día y nos apretábamos las manos
nos despedíamos

Sin embargo, el velero se hundía tan despacio
que, tras diez días, nosotros los que
nos habíamos dado la mano aún nos mirábamos
avergonzados y decíamos
no pasa nada, este es
un velero que se hunde sin prisa
pero al fin se hunde, miradlo

sin embargo, el velero se hundía tan despacio
que, tras un año, aún sentíamos vergüenza
nosotros, los que nos habíamos dado la mano y
cada mañana salíamos uno tras otro,
medíamos el agua vaya no falta mucho se
hunde despacio pero seguro
sin embargo, el velero se hundía tan despacio

que, tras toda una vida, aún
salíamos cada uno y mirábamos
el cielo y medíamos el agua y rechinábamos los dientes
y decíamos esto no es un velero
esto es una...
esto es una...

(traducción de Angelica LAMBRU)

[**CORABIA: Corabia se scufunda încet noi ziceam/** și ce dacă se scufundă corabia și mai/ ziceam orice corabie se scufundă/ într-o zi și ne strângeam mâinile/ ne luam rămas bun// dar corabia se scufunda atât de încet/ încât după zece zile noi cei care/ ne-am dat mâinile încă ne priveam/ rușinați și ziceam nu-i nimic asta-i/ o corabie care se scufundă mai încet/ dar până la urmă se scufundă iat-o// dar corabia se scufunda atât de încet/ încât după un an încă ne era rușine/ nouă celor care ne-am dat mâinile și/ în fiecare dimineață ieșeam unul câte unul/ măsuram apa hm nu mai e mult se/ scufundă încet dar sigur// dar corabia se scufunda atât de încet/ încât după o viață de om încă/ mai ieșeam unul câte unul și priveam/ cerul și măsuram apa și scrâșneam din dinți/ și spuneam asta nu e o corabie/ aste e o.../ asta e o...]

